

sådan en regel, skabe et system, hvor samfundet sad inde med nogle oplysninger om nogle børn – altså voksne børn – om, hvem deres fædre er, men samfundet ville ikke dele de oplysninger med menneskene, medmindre de var blevet syge. Altså, det er jo en absurditet.

Med hensyn til at rykke nogle konflikter ud i nogle familier, som har valgt den her form for familiedannelse for at komme så tæt på naturlig familiedannelse som overhovedet muligt, tror jeg også, at man der vil skabe et unødigt sæt konflikter. Hvad er bevæggrunden for, at lige præcis jeg så er født med et træk på den konto, hvor man ikke kan se i sædbanken, hvor sæden kommer fra? Jeg tror, man er nødt til at vælge enten-eller.

Kl. 12.55

Man kan jo følge de svenske erfaringer, og man kan også se til England, man kan følge internationale erfaringer. Jeg står ikke her og siger, at vi ikke på et tidspunkt vil være parate til at tage den her diskussion med en større grundighed end det, jeg lægger op til her, det indrømmer jeg gerne. Det er bare ikke nu, kun 8 måneder efter at vi sidst drog en konklusion oven på en meget lang og grundig diskussion.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Ja, der har jeg det nok lidt ligesom SF's ordfører: Altså, hvis man er klar til at ændre loven på et punkt, må man vel også være klar til at ændre den på andre punkter.

Ministeren kaldte den tostrengede model for en rigtig radikal løsning. Det kan man jo godt vælge at gøre. Jeg ville jo også sige, det er en meget liberal løsning, og et eller andet sted burde ministeren vel også føle sig lidt tiltrukket af det. For sandheden om den model er jo, at den giver donorerne et valg, og den giver forældrene eller aftagerne et valg.

Hvordan kan man som minister fra et tidligere Danmarks Liberale Parti være imod en løsning eller i hvert fald være imod at få kulegravet sådan en model, som ville give både donorer og forældre en mulighed for at vælge anonymt eller ikkeanonymt?

(Kort bemærkning).

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Spørgsmålet var jo ikke rettet til mig, men til en eller anden minister fra et tidligere liberalt parti,

som ikke er på talerstolen, for jeg er jo minister fra et liberalt parti.

Jamen jeg står ikke her og siger, at jeg ikke kan se pro et contra, jeg kan godt se pro et contra, det var sådan set det, vi sammenlagt brugte 2 år på at diskutere. Og jeg husker ikke forkert, når jeg siger, at vi oven på den lange diskussion nåede frem til, at der, hvor den sag ligesom er modnet nu, står vi bedst på det gældende regelsæt. Det var den konklusion, der blev draget. Og så kan man da godt synes, at det er interessant at genstarte en hvilken som helst diskussion allerede dagen efter. Der må jeg bare sige, at jeg ikke synes, der er nogen ny situation her så kort tid efter.

Med det afskriver jeg ikke, at vi, når der er gået en rum tid oven på den lovgivning, som faktisk først trådte i kraft her den 1. januar, altså for mindre end 2 måneder siden, kan gå ind også med større grundighed end det, jeg lægger op til i den her diskussion igen, det gør jeg ikke. Jeg synes bare ikke, tiden er til det nu.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til indenrigs- og sundhedsministeren. Og vi går videre, det bliver ordførerne. Hr. Jørgen Winther som den første.

Jørgen Winther (V):

Vi taler her om ophævelse af sæddonorers anonymitet, og det er sådan, at det er tre SF'ere, der foreslår, at barnet skal have ret til at kende sin biologiske far, når barnet fylder 18 år. Og det, jeg er spændt på, er egentlig at høre fra SF'erne lidt senere i debatten, om det også indbefatter en pligt med hensyn til, hvordan man tænker sig det skal foregå. For holdningerne kan godt være forskellige til det her spørgsmål, om det er en ret, eller om det er en pligt.

I dag er det jo sådan her i Danmark, at en mand kan afgive sæd og samtidig være anonym. Og på denne måde fødes der via sæddonation årligt 450 børn i Danmark.

Jeg har – det er nok ikke så overraskende – sådan set nogenlunde de samme argumenter som sundhedsministeren. Der er tre argumenter imod forslaget: Donorerne ønsker ikke ophævelse af anonymiteten, når man spørger dem; Landsforeningen for Ufrivilligt Barnløse ønsker det heller ikke; og så har jeg set til Sverige, hvor man kan se, at sæddonorernes antal falder meget, meget drastisk i det øjeblik, man ophæver anonymiteten.